

avui llegeixen *La Mainada* i porten per terres de Catalunya la bandera de les quatre barres, són el planter d'uns catalans més catalans que els d'avui, puix de petits hauràn après, en nostra pròpia llengua, a conèixer i estimar a Catalunya i als homes.

....

Per més que hi ha qui ho digui, nosaltres no som savis. Es més; sentim aversió pels savis, sobretot pels de secà. Però del poc que llegim, de vegades s'ens en queda alguna coseta. Així, de la nostra coneixença amb *Don Quijote*, ens n'ha quedat un xic el defecte que ha fet immortal al fill gran de Cervantes. I és clar, no podem deixar de comentar el següent solt, publicat en un periòdic de Palafrugell:

«Una petita revista mensual que veu la llum a Caldes de Montbui i que s'en diu «La Veu de Caldes», ha dedicat un número homenatge, una mica incoherent i bigarrat, al nostre admirat amic el pintor Mir.

Joaquim Mir es mereix això i molt més perquè encara que és un pintor que ha fet més mal que bé per el seu desmesurat instint d'originalitat i de personalitat, ha fet coses d'un gran equilibri, d'una gran emoció del color i del paisatge.

Es significatiu, sobretot, que l'homenatge vingui d'una revista de poble, tota vegada que aquesta llei de publicacions acostumen a ésser un pur pretext d'embrutar paper amb quatre llocs comuns tronats i pansits com les figues seques.»

Llegint aquest solt, un no sab pas a quina carta quedar-se; però s'en desprèn un tal fons de despreci per a l'obra del nostre confrare de la vila veïna i de retop per al pintor, glòria de la nostra terra, que, francament, no ens sembla el millor elogi el que fa *Baix Empordà* de l'esforç que significa en els qui fan un periòdic com *La Veu de Caldes*, aplegar les firmes de la flor i nata de l'intel·lectualitat catalana, i oferir-les, com un pomell de flors, les més belles i xamoses, al pintor senzill, modest, que és alhora músic i poeta, puix que en ses obres hi ha tota l'harmonia del color i són un cant a la bellesa del paisatge, vist amb els ulls de la més exaltadora poesia.

....

Tot home, per covard que sigui, s'exalta, se subleva, s'apassiona davant d'un insult fet a la seva mare.

Així, tot català es redressa quan hi ha qui malparla de Catalunya; com els homes de tot el món se redressen si algú menyspreua la pàtria llur.

Es un sentiment natural, aquest. I cada hu l'entèn a sa manera, la pàtria.

Nosaltres ens hem fixat, més d'un cop, anant a la passada, com la quitxalla del carrer de Corró, per exemple, respon als crits de la del nostre barri. Instintivament se senten ferits; i a cada crit de visquí o mori amb que s'expansionen els marrecs que van a la passada, ells responen invariablement, gelosos de llur independència, orgullosos de llur personalitat: *Visca Sants Metges!*

~~~~~  
Aquest número ha passat per la censura governativa.  
~~~~~

Notes locals

Els suplementes de La Gralla

Contra el nostre desig, hem d'aplaçar per a la setmana vinent la publicació del suplement número 1 de LA GRALLA, dedicat per enter a la Escola de Segona Ensenyança i d'Oficis i Indústries.

Tindrà vuit planes del mateix tamany d'aquest setmanari, i el seu text il·lustrat amb diferents fotogravats, anirà imprès en paper d'il·lustració.

Homenatge a don Antoni Espí

S'ha reunit novament la Comissió que porta a cap els treballs d'organització de aquest homenatge, integrada pels senyors Coma, Vegué i Canal, acordant demanar a l'Ajuntament el canvi de nom del carrer de Sant Francisco, pel de Antoni Espí, en memòria de l'escola que en aquell carrer havia dirigit tant eximi mestre, conservant-se el nom de Sant Francisco en la plaça de la església del mateix nom.

Al propi temps, s'ha encomanat ja a l'escultor Nugués, de la capital, el bust en bronze del malaguanyat mestre, que va destinat al vestíbol de l'escola de se-

gona ensenyança per a record de les generacions escolars granollerines.

En els propers nombres anirem donant compte de més detalls de la festa que es projecta celebrar en un dels propers dies de la festa major.

Anants i vinents

Han arribat a nostra vila a l'objecte de passar-hi la temporada d'estiu, com cada any, les distingides famílies de don Eduard Pedrals Marsà, advocat; de don Joaquim Torres Pujalt, metge; de don Pelai Miquel, gerent de la Banca Marsans, de Barcelona; de don Tomàs Vendrell, gerent de la important casa Pérez, Martín i C.ª, de Madrid, i del doctor don Joan Espasa, el conegut editor barceloní.

Sien benvinguts i que els sigui agradosa l'estada a nostra vila.

— Acompanyat de la seva distingida esposa, ha sortit en viatge recreatiu cap a Mallorca, el nostre amic don Magí Anglés Vilella, delegat d'Hisenda en aquest partit judicial.

— També, a l'objecte de descansar en aquesta temporada de fortes calors, ha sortit cap al poble de Godall (Tortosa), on hi viu la seva família, el jove professor don Joan Vegué, mestre de l'Escola de La Unió Lliberal.

Que els provi.

— Ha arribat de son llarg viatge a províncies en Santiago Parada, viatjant de la fàbrica de lones d'aquesta vila de Vicenç Codina.

Benvingut.

Obsequis a LA GRALLA

El representant de la important casa S. A. Bages, de Manresa, el nostre amic En Marius Masó, ens ha fet ofrena d'uns petits blocs per a notes forsa útils i elegants amb que dita casa obsequia a sos clients i amics.

Agraïm la delicadesa i gràcies.

Un nou garage

En els darreres de la casa del carrer de Clavé, propietat del senyor Cunillera, on s'hi troba establerta l'antiga esparteria «Trocha», o sigui en el carrer de Sant Eduard, s'hi es à montant un espaiós garage i obrador per a reparacions d'automòbils, del qual n'estarà encarregat l'acreditat armer i intel·ligent mecànic En Rafel Prades.

Moltes prosperitats.

ESPECIALITATS
Anís Faust
(El més antic i acreditat)
Cognac Parera
&
Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors
Mario Altimiras
(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves
REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE
Xampanyes
(País i estrangers)
Vermouhts
&
Aixerops

©